

Uchwała Nr 20/115/2015
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi
z dnia 18 czerwca 2015 r.

w składzie

1. Beata Kaczmarek	7. Agnieszka Kamyczek-Maszewska
2. Ewa Śpionek	8. Bogusław Wenus
3. Iwona Kopczyńska	9. Grażyna Kos
4. Anna Kaźmierczak	10. Barbara Polowczyk
5. Wojciech Newereńczuk	11. Paweł Dobrzyński
6. Paweł Jaśkiewicz	12. Roman Drozdowski

Po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 roku Uchwały Nr IV/43/2015 Rady Gminy Krzyżanów z dnia 15 maja 2015 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości, doręczonej Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi w dniu 26 maja 2015 roku, działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012r., poz. 1113 ze zm.)

Kolegium uchwala, co następuje:

z powodu naruszenia prawa tj. art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. z 2010r. Dz. U. Nr 95, poz. 613 ze zm.) stwierdza się nieważność Uchwały Nr IV/43/2015 Rady Gminy Krzyżanów z dnia 15 maja 2015 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 26 maja 2015 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi doręczono Uchwałę Rady Gminy Krzyżanów Nr IV/43/2015 z dnia 15 maja 2015 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości (zwanej dalej; Uchwałą). Kolegium wszczęło postępowanie zapraszając na posiedzenie w dniu 18 czerwca 2015 roku przedstawicieli jednostki.

W badanej Uchwale Rada Gminy w § 1 ust. 1 pkt 3 wprowadziła zwolnienie, które obejmuje „grunty i budynki w siedliskach osób utrzymujących się wyłącznie z emerytury lub renty”. Stosownie do art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 roku o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Zdaniem Kolegium użyty przez ustawodawcę zwrot „... inne zwolnienia przedmiotowe” może dotyczyć tylko przedmiotu, a więc nieruchomości wykorzystywanych do różnego rodzaju działalności lub też charakteryzujących się określonymi cechami. Przy czym (jak wskazano w wyroku WSA w Gliwicach sygn. Akt SA/GI 56/11 z dnia 1 marca 2011 roku) przedmiot ten powinien być określony tak, aby nie była możliwa identyfikacja konkretnego podatnika. Cechy przedmiotu muszą zostać określone w taki sposób, aby dotyczyły potencjalnie, hipotetycznie nieoznaczonego indywidualnie podatnika.

W ocenie Kolegium Rada Gminy Krzyżanów w badanej Uchwale wprowadziła zwolnienie o charakterze mieszanym, przedmiotowo-podmiotowym, gdyż określiła również podmiot – osoby utrzymujące się wyłącznie z emerytury lub renty. Zatem zwolnienie określone w 1 ust. 1 pkt 3 Uchwały pozostaje w sprzeczności z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Ponadto zapisy w § 1 ust. 1 pkt 3 badanej Uchwały są nieprecyzyjne i niejednoznaczne, gdyż zwolnieniu z podatku od nieruchomości podlegają grunty i budynki w siedliskach osób utrzymujących się z wyłącznie z emerytury lub renty. Użyty zwrot siedlisko nie został uregulowany przez ustawodawcę, potocznie używany jest w różnym kontekście. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 października 2012 roku, II OSK 1173/11 zdefiniował siedlisko, iż jest to „... działka gruntu, na której znajdują się, a więc istnieją, użytkowane zabudowania, w szczególności budynek mieszkalny, zabudowania gospodarcze, budynki rolnicze czy też sam budynek mieszkalny. Jest to wydzielony obszar gospodarstwa rolnego przeznaczony pod zabudowania zabezpieczające działalność rolniczą”. Zatem na terenie obejmującym siedlisko, oprócz tego, że powinno być ono zabudowane budynkami mieszkalnymi i gospodarczymi, musi być jeszcze prowadzone gospodarstwo rolne. Natomiast kwestionowane zwolnienie skierowane jest do osób utrzymujących się wyłącznie z emerytury lub renty, a więc nie prowadzących gospodarstwa rolnego. Przepisy prawa miejscowego, także w zakresie zwolnień podatkowych, winny być jasne, wyczerpujące i uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego. Stanowisko takie było wyrażone w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego, m.in. w wyroku z dnia 6 czerwca 1995 roku SA/Gd 2949/94.

Mając powyższe na uwadze, Kolegium postanowiło jak w sentencji.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu uchwały.

Przewodniczący Kolegium

Zastępca Prezesa RIO w Łodzi

Beata Kaczmarek